

ЕДИН ЧОВЕК ТРИ НАГРАДИ

Превод от хинди: Райна Маринова, 1989

chitanka.info

На един цар му хрумнало да направи в двореца си странно състезание. Той обявил за победителите три награди. Първата награда щял да даде на този, който разкаже приказка, на която да повярват всички. Втората била за този, който приготви в дома си най-вкусното ядене. А третата награда била за човека, който докаже, че има най-голям късмет.

В определения ден в двореца започнали да пристигат хора от цялото царство. Големи мъдреци, изкусни майстори, прочути разказвачи на приказки идвали да опитат късмета си.

На мястото на състезанието били поставени три сребърни съда, пълни със стотици златни монети за победителите.

Първият министър съобщил, че състезанието започва с разказване на приказки. Точно тогава на вратата се появил задъхан човек и казал на царя:

— Моля да ме извините, царю, но имам едно съмнение и за да го разсея, трябва да преброя златните монети. Ще ми позволите ли?

Царят много се ядосал:

— Ти не знаеш как се влиза в двореца и не стига, че си закъснял, но се осмеляваш и да се съмняваш. Кажи защо идваш толкова късно?

Всички присъстващи били съгласни с възмущението на царя и го подкрепили.

— Правилно, царю! Първо, трябва да обясни защо е закъснял — развикали се хората.

Тогава закъснелият казал:

— На закуска ядох повече, отколкото трябва, та ме хвана мързел и заспах. Затова не успях да пристигна навреме.

Този отговор не се харесал на царя и той се разгневил още повече.

— Да не е имало в храната ти опиум, че ти се е доспало, глупако?

— Как да Ви кажа, царю? Жена ми прави толкова хубава каша от банани, че ям до забрава. И тази сутрин така преядох, че ми се доспа.

Сега отговорът му малко успокоил царя, но затова пък първият министър не му повярвал.

— Царю! — казал той, — това е лъжа! През този сезон в цялото царство няма банани. Тогава как може той да е ял каша от банани?

Царят се съгласил:

— Да, господин министре, Вие казвате истината.

Но закъснелият, без да се смути, рекъл:

— Вярно е, че през този сезон в цялото царство няма банани, но в нашата градина има дърво, което и сега ражда плодове. Жена ми беше го донесла от дома на родителите си, когато беше малко дръвче.

— Как така? — попитал учудено царят.

— Царю, родителите на жена ми живеят в друго царство. Когато последният път тя се върна оттам, носеше едно малко бананово дръвче. Ние го посадихме в градината ни и сега стана голямо дърво. Вече дванадесет месеца ражда плодове. Сутринта жена ми пак набра много банани и направи чудесна каша. Аз ядох толкова много, че ми се доспа. Много Ви моля, царю, да ми простите, че закъснях.

Царят много се чудел, защо този човек непрекъснато повтаря „жена ми, жена ми“, сякаш бил неин роб. Но преди той да попита нещо, човекът отново започнал да говори:

— Царю, банановото дръвче, което жена ми донесе от дома на родителите си, не е обикновено. Само в една връзка има стотици банани. Кажете, царю, кой няма да хвали такава жена?

Постепенно гневът на царя изчезнал и разказът на непознатия му станал интересен. А седящият наблизо първи министър рекъл:

— Царю, от разказа на този човек за банановата каша изглежда, че никой досега не е ял по-вкусно нещо. Заповядайте му да донесе от нея в двореца, за да я опитаме и ние.

Царят се съгласил с думите на министъра и казал:

— Да, иди в дома си и донеси от кашата в двореца. На мене също ми се иска да я опитам.

Всички присъстващи изръкопляскали и се развикали:

— Правилно, правилно!

Тогава непознатият посегнал към един от сребърните съдове, пълни със златни монети.

Царят извикал:

— Какво правиш? Кой ти разреши да вземаш жълтиците? Ти си един лъжец и безсрамен човек!

Човекът се засмял:

— Царю, засега заслужих само първата от трите награди. Моят разказ се хареса на всички, нали? Той е измислен. Не съм се женил досега и нямам никаква жена. А всички тук възприехте това, което разказах, като истина.

Събраните в двореца хора онемели от учудване. Царят също бил изумен за миг, но после казал:

— Ти се оказа най-умният между нас. Ние наистина повярвахме на твоята приказка. Затова първата награда е за теб.

Едва успял да изрече това и непознатият посегнал към втория сребърен съд. Царят отново извикал:

— Сега защо вземаш този съд?

— Царю, от тази каша, която е толкова вкусна, всички с нетърпение очакват да хапнат. Вие също много искахте да я опитате. Кажете, нима има по-подходящ човек от мене и за втората награда?

Като размислил малко, царят рекъл:

— Да, ти заслужаваш и втората награда и аз ти я давам.

Сега пък непознатият посегнал към третия съд, пълен с жълтици, и казал:

— Аз съм този, който днес получи две награди. Е, царю, между всички, събрани тук, не съм ли аз човекът с най-голям късмет?

— Разбира се, че си ти! — казал царят. — Давам ти и третата награда!

Звънът на златните монети от сребърните съдове прокънтял из целия дворец. С голямо задоволство царят изпратил победителя в състезанието.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.